

αλτέρου, ἑκαῖνος εἶχεν ἀκούσει ὅλα καὶ ἐζήτησε νὰ ἴδῃ ἀμέσως τὸ ἐπίζηλον ἑκαῖνο βραβεῖον. Λαβὼν δ' αὐτὸ εἰς τὰς χεῖράς του, τὸ ἔθλιψεν ἐπὶ τῆς καρδιάς του, καὶ εἶπεν. « Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ τὸν βασιλέα—τὸν βασιλέα μου. Θὰ τὸ φορέσω τὴν πρώτην Κυριακὴν, ὅπου θὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφ' οὗ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ Βερολίνον. »

Ταῦτα εἰπὼν ἔπεσεν εἰς εἰδός τι ναρκώσεως, ἕκ τῆς ὁποίας ἐξηγέρθη αἶφνης πρὸς τὸ ἐσπέρας καὶ ἰδὼν τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν Ἑλισάβετ καθημένους περὶ αὐτῶ, « Ἐχὼ παράξενον προαἰσθήμα, —εἶπεν.— Φοβῶμαι, ὅτι θὰ ἀποθάνω. Μῆτερ, ἀγαπητὴ μητὲρ Ἰσυνάφας δὲ τὰς δύο τῆς χεῖρας «ἐψιθύρισε χαμηλῇ τῇ φωνῇ, « Ἰησοῦ τὸ αἷμα καὶ ἡ δικαιοσύνη σὺ εἶναι τιμὴ μου, ἡ ἔνδοξος στολὴ μου. » τὸ δὲ πνεῦμά του ἀπέπηγε εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ ἀνάπαυσιν. Ἡ συγκίνησις τοῦ σιδηροῦ σταυροῦ, τὸν ἐφόνησεν.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὴν θλίψιν τοῦ Μαρτίνου καὶ τῆς Ἑλισάβετ, ὡς καὶ τὰ τῆς ταφῆς τοῦ Οὐαλτέρου, ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς Ἑλισάβετ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν. Αὕτη ἦτο τῇ ὄντι ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, καὶ βάλαμον, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν πληγὴν, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ὁ θάνατος τοῦ Οὐαλτέρου εἰς τὰς καρδιάς τῶν γονέων τῆς.

Μετὰ τοὺς συνήθεις ἀσπασμοὺς, ὁ πατὴρ λαβὼν τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ἀνέγνωσεν ἐξ αὐτῆς κατὰλληλον μέρος καὶ γονατίσας ἠὲ χαριστήρας τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς Ἑλισάβετ καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Μαρτίνου, ὡς καὶ διὰ τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὸν χριστιανικὸν θάνατον τοῦ Οὐαλτέρου, καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν εὐλογίαν καὶ χάριν τοῦ ἐπὶ τοὺς ἐπιζῶντας.

Ὅταν ἔθνος τι ἔχῃ ἐν τοῖς κόλποις του τοιαύτας εὐσεβεῖς οἰκογενεῖας, ὁποῖα εἶναι τὸ ὑποκείμενον τῆς παρουσίας διηγήσεως τὸ ἔθνος ἑκαῖνο οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἐξωτερικὸν ἢ ἐσωτερικόν· διότι εἶναι γεγραμμένον «Μακάριον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος.»

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται, οἵτινες ἀνέγνωσαν μὲ εὐχαρίστησιν τὴν ἱστορίαν τῶν δύο ἐκείνων μικρῶν παιδιῶν, θέλουν μιμηθῆ τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς φιλοστοργίαν των, τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν σέβας καὶ ὑπακοήν των.

ΠΕΡΙ ΨΕΥΔΟΥΣ.

Ποῖος δὲν βδελύσσεται τὸν ψεύστην; Καὶ πόθεν προέρχεται οὗτος ὁ βδελυγμός; Ἡ αἰτία εἶναι πρόδηλος. Ὁ ψεύστης εἶναι γνήσιον τέκνον τοῦ διαβόλου.

περὶ τοῦ ὁποίου τὸ Εὐαγγέλιον διαβεβαίωσι, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἦτο ψεύστης, καὶ δὲν ἔμεινεν εἰς τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι δὲ οὐχὶ μόνον ψεύστης, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους. Ἀπὸ τὰς ἀναριθμήτους μυριάδας τῶν ψευδολογῶν, ὅσαι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐλέχθησαν, τὴν πρώτην εἶπεν ὁ διάβολος εἰς τὴν Εὐάν εἰς τὸν κήπον τῆς Ἑδέμ. Πόσα ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου τούτου ἔμαθον τὴν χαμερπὴ καὶ διαβολικὴν τέχνην τοῦ ψεύδεσθαι ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους!

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας παρεπονέτο ὅτι ἐν τῇ καιρῷ αὐτοῦ ἡ ἀλήθεια εἶχε πέσει εἰς τὰς ὁδοὺς. Δὲν ἔπεσε καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας ὁδοὺς καὶ ἀγοράς καὶ σχολεῖα, καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας ἡμῶν προσέτι; Διδάσκουν οἱ γονεῖς τὰ τέκνα των νὰ λαλῶσι πάντοτε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰ μικρὰ ὡς καὶ εἰς τὰ μεγάλα; Δὲν ἀληθεύει, ὅτι γονεῖς τινες, πρὶ πολλοῦ διδάσκειν αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους, διδάσκουσι μὲ τὴν δύναμιν τοῦ παραδείγματος καὶ τὰ ἴδια των τέκνα νὰ ψευδολογῶσιν; Ἀλλὰ τί φρικότερον παρὰ ν' ἀκούῃ τις ψεύδη ἀπὸ τὰ χεῖλη ἀνθρώπου, ἐπαγγελλομένου ὅτι εἶναι μαθητὴς Ἑκείνου ὅστις εἶναι ἡ Ἀλήθεια;

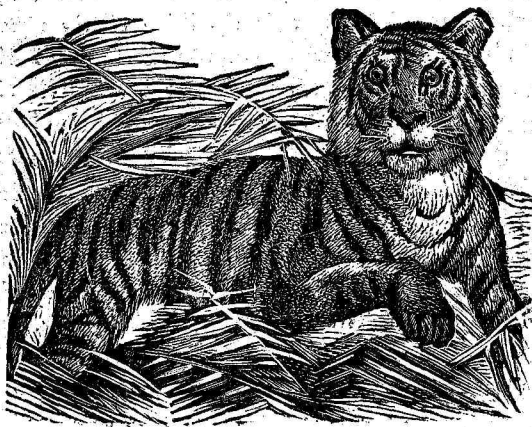
Λέγεται, ὅτι ἐπρότεινάν ποτὲ εἰς τὸν βασιλέα Θεοδώριχον οἱ ἀδελκοὶ του νὰ νοθεύσῃ τὸ νόμισμα τῆς βασιλείας του. Ἀλλὰ γενναίως τοῖς ἀπεκρίθη. Τίποτε φέρον τὴν εἰκόνα μου δὲν θέλει ποτὲ ψευστῇ. Τὸ νόμισμα ἦτον ἐντετυπωμένον μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως, καὶ δὲν ἤθελε νὰ συγχωρήσῃ νὰ κυκλοφορῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, εἴτε μεταξὺ τῶν ἰδίων τῶν ὑπηκόων εἴτε μεταξὺ ξένων, ψευδομένη ἐνφ' μετεθέσθαι ἀπὸ χεῖρα εἰς χεῖρα.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐν ἀρχῇ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Ὁ ἔνδοξος καὶ ἅγιος Θεὸς ἐνετόπωσε τὴν εἰκόνα ἐαυτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ θέλει τάχα συγχωρήσῃ νὰ ψεύδεται ἀτιμωριτὴ ἡ εἰκὼν αὕτη; Πόσον εὐδαίμων ἦθελεν εἶσθαι ὁ κόσμος οὗτος, ἂν ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ Θεοῦ, τοῦ παγκοσμίου βασιλέως, ποτὲ δὲν ἐψεύδετο!

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πάντοτε καλυτέρα τῆς ψευδολογίας. Τὸ ψεῦδος εἰς οὐδὲν ἐπὶ τέλους χρησιμεύει. Ἄν οἱ ἄνθρωποι ἐλάλουν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐδὲν εἰμὴ τὴν ἀλήθειαν, πόσον εὐκόλως ἡμποροῦν νὰ ἐνεργῶνται ὅλα αἱ βιωτικαὶ ὑποθέσεις; πόσος καιρὸς ματαιῶς τώρα χανόμενος εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἤθελε κερδαίνεσθαι, καὶ πόσα δεινὰ, ὁ καρπὸς καὶ ἡ ἀνταμειβὴ τῆς ψευδολογίας, ἤθελον ἀποφεύγεσθαι!

Ἡ ὁργὴ καὶ ἡ κατὰρα τοῦ Θεοῦ ἔπεσον ἀμέσως ἐπὶ τοῦ πρώτου ψεύστου εἰς τὴν Ἑδέμ. Ὁ Ἀνανίας καὶ ἡ Σαπφείρα ἐθανατώθησαν ἐν ἀκαρεῖ διὰ τὴν ψευδολογίαν των καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς βεβαίωσι, ὅτι πάντες οἱ ψεύσται, καὶ ἂν δὲν τιμωρηθῶσιν εἰς τὸν κόσμον

τοῦτον, θέλουν ἔχει τὸ μερίδιόν των εἰς τὴν λίμνην ἣ ὅποια καίεται μετὰ καὶ θειάφιον. Εἶναι τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου, καὶ θέλουν ἔχει τὸ μέρος των μετ' αὐτοῦ.

Ἡ ΤΙΓΡΙΣ.

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὁ λέων εἶναι ὁ μόνος Κυρίαρχος καὶ δεσπότης τῆς οἰκογενείας τῶν γαλοειδῶν· ἀλλ' εἰς τὴν Ἀσίαν τὴν κυριαρχίαν ταύτην ἀντιποιεῖται καὶ ἄλλο μέλος τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, — ἡ Τίγρις.

Ἡ Τίγρις, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, εἶναι ἕξη μὲ τὸν λέοντα κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν σωματικὴν ῥώμην, καὶ ἐνεργητικότητά, ὑπερέχει ὅμως αὐτὸν κατὰ τὸ κομψὸν τῆς μορφῆς, τὸ χαρὲν τῶν κινήσεων καὶ τὴν ὡραιότητα τῆς γούνας τῆς.

Ἡ Τίγρις δὲν ἀπαντᾷται, ὥς ὁ Λέων, εἰς ὅλας τὰς ἡπείρους, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ οὐχὶ πανταχοῦ, ἀλλ' εἰς τινὰ μόνον μέρη αὐτῆς.

Ἡ Τίγρις εἶναι τὸ ἐπιτηδαιότατον ὄλων τῶν ἀρπακτικῶν θηρίων. εἰς τὸ νὰ κρύπτεται καὶ νὰ συλλαμβάνῃ τὸ θήραμά της ἐξ ἀπροόπτου. Συνήθως δ' ἐκλέγει δρόμους ὀλίγον συχνάζομένους καὶ μάλιστα ὅπου ὑπάρχει ὕδωρ, διὰ νὰ σβύνη τὴν δίψαν της μετὰ τὴν κατάθρῳσιν τοῦ θύματός της. Σπανιώτατα ἀναγκάζεται νὰ κάμῃ δύο πηδήματα, διότι μὲ τὸ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ θήραμά της.

Τὰ κύρια ὅπλα τῆς Τίγριδος εἶναι οἱ τρομεροὶ ὄνυχές της, οἵτινες κόπτουσιν ὥς μάχαιραι, ὅταν καταφέρῃ διὰ τοῦ ποδός της κτύπημα κατὰ τοῦ ἀντιπάλε τῆς, ὅπως συνήθως πράττει εἰς τὰς διαμάχας της· ἀλλὰ καὶ οἱ δάδντες της δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τρομεροί· οἱ μυῶνες τῶν σιαγόνων της εἶναι τόσοι ἰσχυροί, ὥστε δύναται νὰ θραύσῃ τὸ ῥαχοκόκκαλον βουβάλου δι' ἐνὸς μόνου δαγκίσματος.

Ἄν καὶ προτιμᾷ τὴν κρύπταν, δὲν εἶναι ὅμως καὶ δειλὴ ἡ Τίγρις· ἀπ' ἐναντίας δὲν διατάζει νὰ προσβάλῃ καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης, ἥ ὅταν στενοχωρῇται ὑπὸ τῆς πείνης, καὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐξέρχεται νικητρία.

Εἰς τὰς Ἰνδίας, ὅπου ἡ Τίγρις ἐπιφέρει μεγάλας καταστροφὰς εἰς ποίμνια καὶ κτήνη, καὶ ἀκόμη εἰς ἀνθρώπους, οἱ κάτοικοι κηρυγοῦσιν αὐτὴν συνήθως δι' ἐλεφάντων ἡμέρων, ἐπὶ τῆς ῥάχους τῶν ὁποίων ἀναβαίνουν δύο ἢ τρεῖς κυνηγοὶ ἐκτὸς τοῦ ἐλεφανταγωγού, καὶ ἐκείθεν πυροβολοῦσι κατὰ τοῦ τρομεροῦ τοῦτου θηρίου· εἰς τὴν μάχην ταύτην λαμβάνουν μέρος καὶ αὐτοὶ οἱ ἐλεφάντες, τύπτοντες ἢ σηκώνοντες τὴν τίγριν μὲ τὴν προβοσκίδα των εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀφίνοντες αὐτὴν ἔπειτα νὰ πέσῃ κατὰ γῆς ὅπου τὴν ἀποτελείουσιν διὰ τοῦ στίβαροῦ ποδός των· ἂν ὅμως ἡ τίγρις κατορθώσῃ νὰ πάρῃ τὰ ὀπίσθιά των, τότε πηδᾷ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ δυστοχεῖς κυνηγοὶ γίνονται θύμα τῆς λύσεως τῆς.

Ἡ δορὰ τῆς Τίγριδος εἶναι ἐπιζήτητος, διὰ τὸ ὠραῖον καὶ παχὺ τῆς μελωτῆς, ὅθεν καὶ πωλεῖται πολὺ ἀκριδᾷ.

Ὅπως ὁ λέων οὕτω καὶ ἡ Τίγρις δὲν φαίνεται ἐπιδεκτικὴ ἐξημερώσεως· ζῶσαι ὅμως Τίγρεις εὐρίσκονται εἰς ὅλους τοὺς ζωολογικοὺς κήπους τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς· διακρίνονται δὲ διὰ τὸ ἀγριωπὸν καὶ αἰμοδόρον τοῦ χαρακτῆρός των καὶ διὰ τοῦτο εἶναι περιορισμένοι ἐνι περισσώτερον τῶν λεόντων.

ΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

Καθὼς εἶναι πρόδηλον ὅτι τὸ σῶμα ἔγεινε διὰ νὰ ἐνισχύεται, ὡσαύτως εἶναι φανερόν ὅτι καὶ ὁ νοῦς ἔγεινεν διὰ νὰ βελτιοῦται διὰ τῶν γνώσεων· ὅθεν ὁ μανθάνων, ἂν μανθάνῃ καλῶς, ὅχι μόνον εὐρίσκει τὴν μάθησιν εὐκολωτέραν, ὅσον προχωρεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐννοεῖ καλλίτερα ὅσα μανθάνει. Ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀδθαίρετος, οὐδὲ συνίσταται ἀπὸ μέρη ἀπεσπασμένα καὶ μεμονωμένα· ἀλλ' εἶναι σειρὰ ἀληθειῶν ἀλληλεπιδέτων, κέντρον ἔχουσα τὴν Θεότητα, καὶ συμπεριλαμβανούσα τὰ μέγιστα καὶ τὰ ἐλάχιστα, τὰ ἐγγύτατα καὶ τὰ ἀπώτατα μέρη τοῦ σύμπαντος. Ὅθεν ὁ μὴ μανθάνων, ἡ παύων τοῦ μανθάνειν, δὲν ἐκπληροῖ τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς του, ὅστις εἶναι νὰ γνωρίσῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν. Οὕτε τὸν Δημιουργόν, οὕτε ἑαυτὸν δύναται ὁ τοιοῦτος νὰ γνωρίσῃ, μολονότι ἡ μεγίστη εὐδαιμονία τε ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν γνῶσιν ταύτην.